

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2013 – ÅRGÅNG 27. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

FOTO: MARTA BORDIN

*Jubla, ni himlar, och fröjda dig, du jord, brist ut i jubel, ni berg.
Ty HERRNEN tröstar sitt folk och förbarmar sig
över sina betryckta. Jes. 49:13*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.

Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Inför påskens budskap vet vi att det ställs många frågor. Många säger: Historien är för bra för att vara sann. Hur vet vi att evangeliernas vittnes-skildringar stämmer? Är inte Jesu död och uppståndelse en kopia av andra samtida religioner? Kanske det bara verkade som om Jesus var död för att sedan uppfattas som uppstånden? Var inte lärjungarnas möte med den uppståndne Kristus egentligen bara en hallucination?

Frågorna från kristendomens kritiker, nyfikna skeptiker och även enskilda kristna är många. Men invändningarna mot Bibelns vittnesbörd står sig slätt. Paulus skriver i sitt första brev till församlingen i Korint att hela den kristna tron hänger på att Jesu historiska och kroppsliga uppståndelse är sann. Det finns många myter kring uppståndelsen. Den vanligaste är att det finns motsägelser i evangelierna. Det kan vi avisa med en gång. De fyra evangelierna är som en fyrstämig kör där stämmorna är i full harmoni med varandra. En annan vanlig myt är att Jesus bara dog en skenbar död. Det vänder vi oss också emot. Ögonvittnena är många. De hörde och såg hur han ropade och gav upp andan. De såg också när en av soldaterna stack svärdet i hans sida.

Om vi tänker på vad som hände på påskdagsmorgonen, så var det heller ingen hallucination de hade när de såg den uppståndne. Graven var tom, den levande fanns inte längre bland de döda. Den uppståndne visade sig inte bara för apostlarna och de båda Emmauslärjungarna. Paulus skriver: "Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på en gång, av vilka de flesta ännu lever, medan några är insomnade."

Som kyrka har vi egentligen bara en enda uppgift, och det är att förkunna hans död och uppståndelse till dess han kommer tillbaka. Då är vi hans sanna lärjungar och vi ska förstå sanningen och sanningen ska göra oss fria.

I detta nummer av Bibel och Bekännelse vill vi att människor ska glädja sig i tron på den uppståndne. I sin betraktelse skriver Alvar Svenson om vad som hände 40 dagar efter påsk, Jesus himmelfärd. Lasarus behövde ingen rymddräkt för resan till Abrahams boning. Rövaren behövde inte förbereda sig för en resa på miljoner ljusår bortom galaxer. Samma dag skulle han vara i paradiset. Detta nummer innehåller vidare bl.a. artikeln "Sorg och glädje" med anledning av att Helen Becker nyligen fick flytta hem till Herren. Hon följde troget sin make Siegbert Becker under hans många Sverigebesök på 70- och 80-talet. En artikel som manar till eftertanke bär rubriken "Kvällen då tårarna kom", en gripande berättelse om en tonåring som tog sitt liv. Läs också Egil Edwardsens mycket uppbyggliga och trösterika föredrag från en bibelhelg i Danmark: "Jag skäms inte för evangelium." Vi berättar lite om denna bibelhelg och om ett barnläger i Västerås.

Så önskar vi alla att våren snart ska skjuta fart, det har vi Guds löften och ord på. Löftet som Noa fick gäller fortfarande. "Så länge jorden består ska sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra" (1 Mos 8:22).

Ingvar Adriansson

Betydelsen av Kristi himmelfärd

I april 1961 gjorde den sovjetiske löjtnanten Jurij Gagarin den första rymdfärden i mänsklighetens historia. När han kom tillbaka kunde han berätta om hur underbart vacker planeten jorden är sedd utifrån. Han var den första människa någonsin som med sina ögon verkligen sett att jorden är klotformig. Gagarin kunde också lite hånfullt berätta att han inte hade sett Gud därute i rymden. Troligen hade han inte väntat sig det heller, men det var ett led i den ateistiska statens propaganda. Nu hade man passerat det som intill denna stund ansetts som

omöjligt och utmanat den gud som eventuellt höll till därute. För första gången hade man varit utanför jordens atmosfär och där syntes Gud inte till. Men Gagarin gjorde ingen himmelfärd, han nådde inte dit med sitt rymdskepp. På himmelfärdsdagen påminns vi om en som nådde himlen. Det står om denna dag i Apostlagärningarna:

Då han [Jesus] hade sagt detta, såg de hur han lyftes upp, och ett moln tog honom bort ur deras åsyn ... "Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han ska komma igen på samma sätt som ni sett honom fara upp till himlen" (Apg. 1:9,11).

Så var han då borta, osynlig och ouppnåelig, han som kallat sina lärjungar till efterföljd. Men de förtvivlade inte eller kände hopplöshet. De hade ju hans löfte om ständig närvaro och det var nog för dem.

Vad tänker du på då du hör om Kristi himmelfärd? I trosbekännelsen bekänner vi: "uppstigen till himlen". Det är himmelfärden. Vårt bibelord säger att Jesus lyftes inför deras ögon och försvann i ett moln. Kanske du också tänker dig att han gjorde en färd genom rymden, upp till en plats långt borta. Oftast när vi tänker på himlen där Gud bor tänker vi på en plats ovanför oss. Det finns många ord i Bibeln som ger intryck av att himlen är däruppe. Det förekommer också i sånger om himlen att vi sjunger om himlen därövan. I Uppenbarelse-

boken 4:1 såg Johannes en öppen dörr i himlen och en röst sa till honom: "Kom hit upp!"

Johannes stod plötsligt vid himlens port samtidigt som han var på ön Patmos. När Lazarus dog fördes han av änglar till platsen vid Abrahams sida. Jesus lovade den korsfäste och döende rövaren på korset: "Idag ska du vara med mig i paradiset." Paulus tröstade de bedrövade i Tessalonika med att de inte skulle glömmas kvar på jorden vid Herrens återkomst. Han sa att de skulle "ryckas upp bland moln ... för att möta Herren i rymden" (1 Tess. 4:17).

Lazarus behövde ingen rymddräkt för resan till Abrahams boning. Rövaren behövde inte förbereda sig på en miljoner ljusår lång resa bortom galaxer utan samma dag skulle han vara i paradiset. Den sista dagen ska alla Guds barn samlas i den

stora himlasalen hemma hos Gud. Vi vet inte var himlen är och vi kan inte ta oss dit. Men ett vet vi: Kristus for till himlen på himmelfärdsdagen och sitter på Faderns högra sida, och han har lovat att vara med sina lärjungar intill tidens slut.

Inför översteprästen vittnade Jesus om sin återkomst och sitt eviga rike: ”*Härefter ska ni få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln*” (Matt. 26:64). När Jesus vittnade om sig själv på det sättet, rev översteprästen sönder sina kläder i vrede över den beaktelsen. I detta vittnesbörd låg nämligen uppfyllelsen av det profetiska budskapet från Daniel som sett detta i sin syn (Dan. 7:13). Samtidigt som Jesus sitter på Faderns högra sida är han med sina troende barn på jorden. Den lilla flickan i söndagsskolan svarade helt rätt på frågan var himlen finns någonstans. Hon svarade: ”Där Jesus är.” Och Jesus ber sin Fader om att där han är, där ska också de vara som är hans (Joh. 17:24).

På Pingstdagen, tio dagar efter Kristi himmelfärd, kom den helige Ande till lärjungarna. Han gav dem kraft och ett klart förstånd över allt vad Jesus gjorde och lärde när han var ibland dem. Nu satt han på Faderns högra sida och sände den helige Ande, precis som han lovat före himmelfärden. Så var det för de första lärjungarna och så är det också för oss. Himmelfärden är en glädjedag för oss. Jesus har fullgjort sin gärning, himlen har tagit emot honom och kvittot är den helige Ande.

De människor som byggde Babels torn föreställde sig att de skulle nå himlen på det sättet. Försöket slutade dock i olycka för hela mänskligheten. I samband med detta bygge lovade Herren att ingenting skulle vara omöjligt för människorna vad de än beslutade (1 Mos. 11:6). Gagarins rymdfärd är ett exempel på att detta löfte från Herren gäller också i vår tid. Oerhört mycket mer avancerade färder har gjorts sedan den dagen. Däremot är det omöjligt för människan att nå Gud av egen kraft eller ansträngning. Aposteln säger: [Gud] *som ensam är odödlig och bor i ett ljus dit ingen kan komma, och som ingen människa har sett eller kan se* (1 Tim. 6:16). Och Jesus säger att det är de *renhjärtade* som ska se Gud (Matt. 5:6).

Det var inte underligt att lärjungarna stod

och såg upp mot molnet som tog bort Jesus ur deras synfält. Men då stod plötsligt två män i vita kläder hos dem och frågade varför de stod och såg upp mot himlen. De fick veta att på samma sätt som Jesus for ifrån dem ska han en dag komma tillbaka.

Vid hans återkomst ska allas ögon se honom enligt Uppenbarelseboken 1:7: *Se, han kommer med molnen, och varje öga ska se honom*. På samma sätt som hans lärjungar såg honom fara upp till himlen ska alla människor se honom då han kommer tillbaka. I vår trosbekännelse säger vi om denna stund: ”*därför igenkommande till att döma levande och döda*”. Vi kan inte nå Gud genom någon ansträngning, men Gud vill nå oss genom sitt heliga ord. Gud vill att vi en dag ska stå i den triumferande skaran inför honom i himlen. Därför sände han sin Son och därför säger Jesus att han går bort för att bereda rum för sina lärjungar. Himmelfärden är en viktig händelse för oss. Den är beviset på det fullbordade frälsningsverket.

Det finns bara en väg till Gud. Jesus säger: ”*Jag är vägen ... och ingen kommer till Fadern utom genom mig*” (Joh. 14:6). Ingen rymdfärd, hur lång den än är, kommer närmare Gud. Ingen når honom genom att anstränga sig. Å andra sidan finns det ingen plats dit Gud inte når. Han är också rymdens Herre och vet var vi befinner oss. Det är omöjligt att gömma sig för honom (Psalt. 139). När vi inte ser eller finner Gud, finner han oss och vill tala med oss genom sitt ord. Det var tillräckligt för Jesus första lärjungar och det är tillräckligt för oss. Det finns bara en väg till Gud och den är inte långt borta från någon av oss.

Bön: Tack Herre Jesus för ditt försoningsverk! Tack för att du gick in i vårt ställe och tog på dig straffet för vår synd. Tack för din seger. Tack för din himmelfärd. Tack för den himmel som står beredd för att ta emot oss, dina barn. Bevara oss på den väg du bestämt åt oss. Hjälp oss att i kampen mot synd och otro alltid hämta tröst och hjälp från det glada budskapet att du har fullbordat allt som behövs för vår frälsning. Amen.

Alvar Svenson

Kvällen då tårarna kom

En tragedi över alla tragedier – en tonåring tar sitt liv.

Nej. Det är inte möjligt.

Men det är sant. Jag står som förlamad när jag ser min 16-åriga son stå ovanför trappan och se ner på mig. Han säger: "Förlåt, pappa. Jag älskar Gud. Förlåt." En liten blodfläck på skjortan säger inget om den stora skada hans lungor fått av en liten kula som trängt igenom bröstet på honom och som förklarar den höga smäll jag hörde från hans rum för några sekunder sedan. Han fortsatte nerför trappan och lät mig dra av honom skjortan.

Jag kommer knappt ihåg hur jag la ner Nathan i mitt knä medan hans äldre bror larmade ambulansen. Jag fick ungefär en minut då jag var tillräckligt medveten för att kunna uttala de ord om förlåtelse som jag alltid önskat att jag skulle kunna säga till mina barn om de kom i nöd. Jag hade föreställt mig vad jag skulle säga om jag upptäckte att någon av dem knarkade eller blev med barn utanför äktenskapet eller blev anhållen för rattfylla. "Jesus älskar dig. Han dog för dina synder. Du är helt förlåten och ren i hans ögon. Du har evigt liv. Tro på honom." Något i den stilen.

Aldrig hade jag drömt om att jag skulle gripa efter dessa ord för att trösta en son som höll på att dö för egen hand.

Hans mor stod kvar i den blodiga trappan utan att förstå någonting. Inga ord, bara chock.

Snart rullade hans ögon bakåt och liver ebbade ut. "Han är död," sa jag, nästan utan att veta vad jag sa. En hand rörde vid min axel. En polis bad oss vänligt att komma med in i rummet bredvid.

De närmaste timmarna fick vi svara på frågor på polisstationen för att poliserna skulle försäkra sig om att det verkligen var ett självmord. Nathans mor och bror och jag, som varit skilda från varandra ett tag, sitter nu alldeles bedövade tillsammans i ett rum mitt i natten. Vi ber. En psalm upprepas inom oss: "Gud är vår tillflykt och styrka, en hjälp i nöden, väl beprövad. Därför räds vi inte . . ." (Ps. 46:1,2). Vi

pratar och gråter. Kan det ha varit en olyckshändelse? Kan han ha gripits av ett ögonblicks vanvett, ett tillstånd av tonårskänslor och hormoner? Han kanske bara lekte med tanken att skada sig själv och något gick fruktansvärt fel?

En dörr öppnas och en polis kommer in i rummet och sätter sig med oss. "Vi har hittat en dagbok," säger han stilla. "Det verkar som om han planerat att begå självmord redan för en månad sedan." Det var ingen olycka. Han hade inte bara lekt. Han ville att livet skulle ta slut.

Å Gud, vad har jag gjort? Min pojke är död. Detta kan väl inte ha hänt? Är det inte bara en hemsk dröm? Låt den ta slut! Å Gud, låt mig vakna upp ur den här onda drömmen!

Men det är ingen dröm. Med stöd av församlingens ömma omsorger och grannprästen, familjen och grannarna tar vi oss igenom de närmaste dagarna och begravningen. Alla är så snälla. Jag vet inte hur måltider, begravningsförberedelser, försäkringspapper och trädgårdsarbete klarades av. Jag ser för mig ansikten på människor som åkt lång väg för att gråta med oss. Det är fler än en som säger att den värsta smärta någon kan råka ut för är att förlora ett barn på detta sätt. Jag är inte säker på om det är så, men mitt hjärta kan inte föreställa sig en större förlust. Det är fortfarande överkligt.

Osynlig smärta

Vem var den unge mannen som valde att lämna oss?

Han var en son, yngst av fyra barn, vetgirig, älskade att läsa och lära på egen hand. Vid middagsbordet kunde han hålla på länge med utläggningar om sina senaste upptäckter. Han hade en syster och två bröder. De skrattade och kämpade och skuffades för sin plats i flocken. Hans äldste bror var i Irak och såg fram emot att komma hem till sommaren. Han gick sista året på en luthersk high school i närheten, hade toppbetyg i fotboll och baseball och hade bra kompisar i skolan. Han jagade och hade skjutit sin första hjort året innan. Han lärde sig spela gitarr och spelade ihop med vänner och sporrades av utmaningar. Han försökte lära känna flickor. Han hade börjat lära sig köra bil.

Han var ett Guds barn genom dopet och Ordet. Han kände och talade om sin Frälsare. Helgen innan han tog livet av sig hjälpte han till att städa i kyrkan.

Han var tonåring med alla den ålderns humörsvängningar. *Mina föräldrar förstår inte* skrev han i dagboken. Han blev frustrerad och

kokade av ilska när mobiltelefonen togs i beslag i 24 timmar. Han blev arg på inkonsekvenser och hyckleri i vuxenvärlden. Han slog ett hål i väggen på sitt rum en gång när han blev arg. ”Jag ska hjälpa dig att laga det” sa jag till honom. Nu ångrar jag att jag inte frågade varför han blev så arg att han slog hål i väggen. Han slet med tvivel som han gömde under skratt och musik och vänner. Något av det sista han skrev i dagboken var: ”Jag är bara en sticka. Vad gör du med en sticka? Du drar ut den.”

Han trodde på himlen. I påskveckorna före hans död talade jag med församlingen om himlens glädje, en fri gåva genom Kristus. ”Vem vill hålla fast vid livet i den här världen när ett så härligt liv väntar oss i de himmelska boningarna?” frågade jag med glädje min församling. Jag såg Nathan stirra på mig från andra bänkraden med intensiv och fast blick. Den träffade mig. Jag kunde inte drömma om hur han uppfattade mina ord.

Då kom tårarna.

Jesus känner våra tårar

Jag önskar jag kunde svara på frågan ”varför?” Motsägelserna

flödar. Efter självmordet har jag märkt att alla efterlevande till en person som tagit sitt liv försöker hitta någon mening med det som hänt. Men det går inte. De som forskar om självmord säger att vi för det mesta inte kan finna något tydligt svar. Handlingen är inte rationell. Den är ett drastiskt svar på en smärta som är maskerad och verkar olöslig. Jag förstår det inte.

Men Jesus ser, vet och förstår. Hans tankar är så högt över våra tankar som himlen är över jorden. Han har en plan som sträcker sig från evighet till evighet, en plan som inkluderar min son som har ett namn som betyder ”Han gav”. Ja, Gud gav. Gud gav den här pojken till oss några få år. Men än mer, han gav sin egen Son i döden som den största av alla kärleksgärningar. Han gjorde det för Nathan, för mig och för alla för att vi skulle få vara i hans närhet. Den enkla sanningen är det mäktiga skeppet i våra tårefloder, det fasta ankaret i våra frestelser och vår ångest. Han ska leda oss ”från kraft till kraft [tills vi] träder fram inför Gud på Sion” (Ps. 84:8).

*Av Kurt Ebert,
pastor i Thiensville, Wisconsin.*

Sorg och glädje

När någon av våra nära och kära lämnar oss känner vi stor sorg och saknad. Men det är inte bara en sorgedag. Tack vare Herrens frälsningsgärning får alla som förtröstar på honom oförtjänt gå in i den eviga glädjen. Jesu ord är en trösterik sanning: *"Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet"* (Joh. 5:24).

Nyligen nåddes vi av budet att vår mångåriga vän Helen Becker fick lämna detta jordiska den 21/2.

Hon var ingen ungdom utan 94 år. Men hon har tillsammans med sin make betytt mycket för först Biblicum och sedan Lutherska bekännelsekyrkan. 1939 gifte sig Helen med Siegbert (hon kallade honom Sig), men den älskade bibelläraren fick pga. lungcancer lämna detta jordiska redan den 1 september 1984, strax före en planerad professur på Biblicum i Sverige för ett helt år.

Vi minns Helen som en trogen följeslagare vid prof. Beckers sida i samband med hans många resor till Sverige alltifrån 1972. När nu också Helen gått ur tiden tänker vi med tacksamhet tillbaka på allt det goda som Herren gav oss genom de många besöken i Sverige. Redan fr.o.m. första besöket i augusti 1972 blev prof. Becker en kär gäst med regelbundna återbesök. "Sällan har en studiedag kring Guds Ord varit så gripande" skrev någon i en tidning efter Biblicums studiedagar i Umeå den 9-13 augusti 1972. De många som var samlade vid detta tillfälle lyssnade ivrigt från kl. 10 och fram till sena kvällen. Becker kunde tala om Skriftens största och djupaste hemligheter på ett sätt som är få förunnat

och som var man kunde förstå. Han kom aldrig med personliga spekulationer utan allt han framförde var klart och tydligt grundat på Skriftens ord.

Tack vare de många inspelningar som finns från Beckers många kurser och föreläsningar i Sverige kan var och en förvissa sig om vilken stor pedagog Becker var och hur väl allt han lär ut är väl belagt i Skriften. Han levde efter principen att varken lära mer eller mindre än vad Guds Ord lär, en princip som han påminde om i sitt sista brev till mig före sin död.

Vi vill verkligen uppmana BoB:s läsare att gå till Lutherska bekännelsekyrkans hemsida (www.lbk.cc) och där klicka på Äldre material och därefter på *Föredrag*. Då får ni del av en rik skatt, bl.a. de många föredrag av professor Becker som är förtecknade där. Börja gärna med följande tre mästerliga föredrag, klarläggande undervisning som man kan lyssna på om och om igen:

Den kristna friheten

Omvändelsen

En sund bibelforskning

Nästa år är det 30 år sedan Siegbert Becker fick flytta hem till den Herre som han så troget tjänade. Därför hoppas BoB nästa år kunna återkomma med en längre artikel om hans gärning som både bibellärare och själasörjare. Vi tackar Gud för de rika åren vi fick ha tillsammans med Sig och Helen. De många föredrag och brev som professor Becker lämnat efter sig är en rik skatt. Vilken nåd det är när en teolog med så stora gåvor som professor Becker hade använder dem i Guds rikets tjänst. SE

MORR!

Lejonen morrade nere i gropan. De ogudaktiga tog tag i Daniels armar, beredda att kasta i honom. Kungen hade inget val. Hade Gud övergett Daniel?

Människans ”förstånd” är det som skolorna vill att barnen ska lita på. Våra barn i kyrkan/LBK är kanske de enda i sina klasser som tror. Vad kan föräldrarna göra? Har Gud övergett våra barn?

22-24 februari samlades 15 barn med sina föräldrar i Björnöborg, ett mysigt gult hus på Björnö nära Västerås, för ett barnläger. Lägre kretsade kring berättelsen om Daniel i lejongropan och bibelstället i Apostlagärningarna 5:29: *Man måste lyda Gud mer än människor.* Övergav

Gud Daniel? Överger Gud våra barn? Tvärtom! Med lektioner, andakter och sånger lärde sig barnen att Gud var med Daniel i lejongropan och att han också är med dem varje dag. De uppmuntrades att lita på Gud och fortsätta göra hans vilja.

Allt det roliga började med en andakt och mys på fredagen. Barnen fann snabbt att det stora huset var perfekt att leka och jaga varandra i. Det var bara början på allt roligt. Alla fick plats att sova över i husets sju sovrum som hade passande namn, som ”Utsikten” och ”Bredvid köket.” Efter en god natts sömn inledde Peter Öman lördagen med en fin morgonandakt. Dagen fortsatte med lektioner, utelek, korvgrillning och sång.

Den yngsta gruppen dramatiserade med stor inlevelse berättelsen om Daniel i lejongropen, bl. a med sångerna "MORR!" och "Änglar vakar över mig" ur barnsångboken. På söndagen avslutades lägret med en barn gudstjänst ledd av Stefan Hedkvist.

Gud välsignade lägret mer än vad vi någonsin kunnat förvänta oss! Tanken var att uppmuntra barnen och visa att de inte är ensamma. Men för föräldrarna och medhjälparna var det också en uppmuntrande helg. Att få höra starka trosbekännelser från barnen visade på att Gud är lika aktiv nu som alltid med att bevara sin kyrka. Vi kunde inte annat än sjunga tillsammans "Väldig är hans makt!" .

Lägret är över nu och barnen är tillbaka i sina skolor igen. Men de har kanske något från lägret med sig. De vet att de inte är ensamma med att stå upp för sin tro och göra Guds vilja i vardagen.

Man säger ofta att barnen är vår framtid. I kyrkan är barnen inte bara vår framtid, de är också viktiga nu. Jesus säger själv i Matteus 19:14: *Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty himmelriket tillhör sådana.* Gud värdesätter och älskar när barn prisar honom: *Ur barns och spädbarns mun låter du en lovsång stiga upp till dig* (Matteus 21:16). Vi är tacksamma att Gud ger sådana tillfällen att uppmuntra oss alla till tro.

Julius Buelow och Gustav Erlandsson

Jag skäms inte för evangelium

Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror (Rom.1:16).

”Jag skäms inte för evangelium.” Om det någonsin har funnits en människa som verkligen kunde säga detta är det han som skrev de här berömda orden, aposteln Paulus själv. Förvisso fanns det en period i Paulus liv då han inte bara skämdes för evangelium utan förde en aktiv kamp mot det. Han var en av evangeliets aktivaste förföljare. Med brinnande iver förföljde han och fångslade alla han kunde hitta som trodde på Jesus. Han skämdes inte över att hjälpa till när den förste kristne martyren Stefanus stenades. Obarmhjärtigt förföljde han Herrens egna lärjungar.

Vilken enorm förändring av livet hans egen omvändelse måste ha varit! Från att ha varit en nitisk förföljare av evangeliet blev han en ivrig förkunnare av det. Från och med den dag Jesus mötte honom på vägen till Damaskus kunde han med största frimodighet säga: ”Jag skäms inte för evangelium.”

Paulus var stolt över evangeliet. Han vigde hela sitt liv åt att förkunna evangeliet. Han diskuterade med lärda rabbiner och hedniska filosofer. Sådana som ansågs vara visast och klokast av alla människor skrattade åt honom och gjorde narr av honom för att han försvarade och trodde på något så dåraktigt som evangeliet om Jesus Kristus, den korsfäste.

När han var i Aten, själva huvudsätet för den tidens intelligens och kultur, förkunnade han evangeliet för de lärda grekerna. De kall-

lade honom pratmakare och gjorde narr av honom (Apg. 17:18,32). När han var i Cesarea vittnade han om evangeliet för kung Agrippa och landshövdingen Festus. Det slutade med att Festus ropade till honom: ”Du är från vettet, Paulus. Din stora lärdom gör dig galen” (Apg. 26:24).

Men låt kungar och landshövdingar opponera! Låt lärda män säga emot! Låt dem göra narr, skratta och skaka på huvudet! Ja, låt dem bara förfölja och hata! Från den dag då Paulus blev omvänd skämdes han inte för evangeliet. Inte nog med det - han *levde* för evangeliet, han *arbetade* för evangeliet, han *led* för evangeliet och han *dog* för evangeliet.

Likadant har det varit ända till idag. Det är evangeliet som har gett de kristna kraft och mod och motivation till att kämpa och arbeta för Herren. Hade det inte varit för evangeliet hade det inte funnits något andligt liv, inga troende människor, ingen kristen kyrka. Allt hade varit dött i andlig mening. Vi hade famlat i mörker.

Den som har tagit emot evangeliet i hjärtat vet att han äger något värdefullt, ja något så dyrbart att all världens rikedom, vishet och kunskap blir till skräp. Evangeliet är den värdefullaste av alla pärlor, den dyraste av alla skatter. För judar är evangeliet anstötligt, för hedningar är det dårskap. För alla som blir frälsta är det den högsta visdom.

Men varför är det så med evangeliet? Vad är det som gör det så värdefullt och dyrbart att människor är villiga att låta sig hänas,

bespottas och förlöjligas för evangeliets skull? ”Jag skäms inte för evangeliet” säger Paulus. Hur kan han vara så frimodig och orädd i mötet med alla fiender i världen?

Svaret får vi om vi går till evangeliet självt och ser vad det innehåller, vad det egentligen är och vilken verkan det har. Bibeln innehåller två huvudläror, lag och evangelium, två skilda läror som inte får blandas ihop. Men om vi vill förstå evangeliets härlighet hjälper det om vi först ser på lagen och hör vad den har att säga oss.

Lagen

Vad säger lagen? Skriften säger: ”Genom lagen ges insikt om synd” (Rom. 3:20). Lagen säger vad du ska och inte ska göra. ”Var alltså fullkomliga såsom er Fader i himlen är fullkomlig” (Matt. 5:48). Du ska ha ett fullkomligt rent hjärta, fullkomligt rent sinne, fullkomligt rena motiv. Dina ord ska alltid vara fullkomligt rena. Dina gärningar ska alltid vara fullkomligt goda. Allt du tänker, gör och säger ska bara vara gott. Inga hatiska och syndiga tankar, inga sårande ord, inga onda gärningar. Du ska ha en fullkomlig kärlek till både Gud och din nästa, dvs. till alla människor vare sig de är vänner eller fiender.

Så talar lagen och vi måste säga: Sådana är vi inte. Vi är inte fullkomliga. Vi syndar stort varenda dag i både tankar, ord och gärningar. ”Genom lagen ges insikt om synden.” Lagen uppenbarar en sanning som går ut på att ingen människa är rättfärdig (Rom. 3:20), ”i mig, det vill säga i mitt

kött, bor inte något gott” (Rom. 7:18). Människans hjärtas tankar är onda ända från ungdomen (1 Mos. 8:21). Vår egen rättfärdighet är som smutsiga trasor. Vi är vredens barn och under förbannelse och förtjänar evig förtappelse.

I dag är det många som hävdar att det innerst inne i människan finns något gott. Många säger att de tror på det goda i människan. Det gäller bara att skrapa bort allt det onda som samhället och miljön har belastat oss med så att det goda kan komma fram och utvecklas. Människan har egentligen inte av naturen lust till det onda. I varje hjärta finns lust till det goda. Sådant hävdas i vår tid.

Men Bibeln håller inte alls med om det. I Romarbrevet skriver Paulus om hur människorna är av naturen: ”De har blivit uppfyllda av allt slags orättfärdighet, ondska, girighet och elakhet, de är fulla av avund, mordlust, stridslust, svek och illvilja. De skvallrar och förtalar, de hatar Gud och brukar våld. De skrävlrar och skryter och tänker ut allt ont. De lyder inte sina föräldrar, är oförståndiga och trolösa, kärlekslösa och hjärtlösa” (Rom. 1:29-31). Låter det här som om människan av naturen skulle äga en inre godhet? Nej, Bibeln är fullständigt främmande för en sådan tanke.

Det hade därför stått illa till med oss människor om Gud inte hade uppenbarat för oss något annat än lagen och talat om hur vi ska vara för att behaga honom. Psalmisten säger: ”Om du, Herre, tillräknar synder - Herre, vem kan då bestå?” (Ps. 130:3).

Evangeliet

Men Gud vare tack! Han har gett oss evangeliet! Och vad är det evangeliet innehåller? *Evangelium* - vad betyder det? Det betyder ett ”gott budskap”. För vem då? För alla människor. Varför är evangeliet ett gott budskap? Därför att det berättar om Jesus Kristus, Guds

Son. När därför Paulus säger: ”Jag skäms inte för evangelium” menar han *evangeliet om Jesus*.

Om Jesus - i dessa två ord har vi hela evangeliets innehåll. Evangeliet är det glada budskapet, de goda nyheterna om *Guds nåd i Jesus Kristus*. Evangeliet berättar för oss om Jesus Kristus, Guds evige

---

Krav och befallningar och uppmaningar till ett moraliskt liv hör till lagen. Evangeliet bara ger. Ja, evangeliet ger Frälsaren Jesus Kristus. Och när evangeliet ger oss Kristus ger det oss samtidigt allt det han har vunnit åt oss, våra synders förlåtelse, evigt liv och salighet.

Son som blev människa och bodde bland det fallna människosläktet för att friköpa det. Evangeliet uppenbarar vad Gud i sin obegränsade kärlek har gjort för oss fattiga och fördömda skapelser.

Men hur reagerar han på vårt uppror mot honom? Vänder han sig bort från oss i sin vrede? Handlar han med oss efter våra lagbrott? Nej, evangeliet säger att i stället för att lämna oss kommer han till oss. I stället för att gömma sitt ansikte för oss uppenbarar han sig för oss i sin egen Son. Han sänder sin Son till oss för att han ska göra upp för alla våra synder, sona hela straffet och åstadkomma en full och hel syndaförlåtelse. Kort sagt: ”. . . all vår skuld lade Herren på honom” (Jes. 53:6). ”Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull” (vers 5). Redan i Edens lustgård lovade

Gud sända en som skulle krossa ormens huvud, dvs. göra slut på djävulens gärningar. Och Gud höll sitt löfte. När tiden var inne sände han sin Son till jorden för att han skulle uppsöka och frälsa det som var förtappat. Han sände honom inte för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.

Skillnaden

Här ser du skillnaden mellan lagen och evangeliet. Lagen kräver och befäller - evangeliet lovar och ger. Evangeliet kräver ingenting. Det ber oss inte ens att leva ett fint och moraliskt liv. Evangeliet innehåller ingenting om vad vi ska eller bör göra. Krav och befallningar och uppmaningar till ett moraliskt liv hör till lagen. Evangeliet bara ger. Ja, evangeliet ger Frälsaren Jesus Kristus. Och när evangeliet ger oss Kristus ger det oss samtidigt allt det han har vunnit åt oss, våra synders förlåtelse, evigt liv och salighet.

Lägg märke till att innehållet i evangeliet är Jesus själv. Evangeliet pekar inte bara ut vägen till Jesus, evangeliet *är* Jesus. Evangeliet säger inte att vi måste be om nåd och tigga om barmhärtighet ända tills vi känner ett svar i hjärtat: ”Nu känner jag att jag tror. Nu känner jag att Jesus är min.” Nej, evangeliet innehåller Jesus själv. I samma ögonblick som vi tar emot evangeliet tar vi emot Jesus. I samma ögonblick som vi hör evangeliet förkunnas och den helige Ande tar plats i våra hjärtan genom Ordet, i samma ögonblick som hjärtat blir rört av budskapet om Guds obegripliga kärlek och nåd, ja, i samma ögonblick som hjärtat suckar ”Tänk om jag fick vara ett Guds barn!”, i samma ögonblick är vi Guds barn och Jesus är vår. Vi har honom i hjärtat. Vi är troende. Även om tröskeln ännu är svag och famlande är vi ändå frälsta därför att vi äger Jesus.

Herren Jesus säger själv: ”Utan

mig kan ni ingenting göra” (Joh. 15:5). Det betyder att vi inte kan göra något som helst andligt, inte tro, inte be, inte älska Gud eller vår nästa. Utan Jesus kan vi inte ens ha en svag liten önskan om att bli en kristen. Vi kan inte till någon del bidra till vår egen omvändelse. Utan honom kan vi inte göra något som helst när det gäller vår frälsning. Redan den svaga önskan om att tro är ett tecken på att tron finns, att Jesus själv finns i vårt hjärta. Och har vi Jesus så har vi allt han gjort för oss. Vi har syndernas förlåtelse, frid med Gud, hopp om evigt liv och salighet. Allt detta är vår egendom. Vi är Guds barn och arvingar till den himmelska härligheten.

Paulus kallar evangeliet en *kraft*. Och det är verkligen en kraft. Evangeliet är så märkligt att det kan utmana världen, djävulen och helvetet. Det är inte överksamma och tomma ord likt våra ord. På grekiska används ordet *dynamis* om evangeliets kraft. Det är samma ord som vi har i dynamit. Våra gåvor, vår talförmåga, vår kraft gör inte evangeliet handlingskraftigt. Det är *Guds* kraft som gör det.

Syftet

Vad är syftet med evangeliet, denna väldiga Guds kraft? Paulus säger det klart och otvetydigt: Evangeliet är en Guds kraft *till frälsning*. Avsikten med evangeliet är frälsning, att vi ska bli frälsta från den eviga förtappelsen. Därför förkunnas evangeliet. Därför sa Jesus till sina lärjungar att de skulle gå ut och förkunna evangeliet, för att människor skulle bli frälsta. Därför steg den evige Guds Son ner till vårt elände. Därför blev han frestad av djävulen. Därför måste han kämpa med ångesten i Getsemane. Därför måste han tålmodigt lida hån och misshandel. Därför måste han utstå lidandet på korset. Därför fullgjorde han återlösningsverket - för att vi skulle bli frälsta.

Evangeliet räcker oss den frälsning som Jesus har åstadkommit, syndernas förlåtelse och evigt liv hos Gud. Ja, evangeliet är själva det medel Gud använder för att räcka oss denna frälsning.

Människor söker förgäves efter andra vägar till frälsning än evangeliet. Men det finns ingen annan väg. Jesus, som är själva innehållet i evangeliet, är ”vägen, sanningen och livet”. Ingen kommer till Fadern utom genom honom (Joh. 14:6). ”Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits till människor, genom vilket vi blir frälsta” (Apg. 4:12). Det är alltså helt förgäves att söka frälsning någon annanstans än i evangeliet om Jesus Kristus.

Gäller alla

Evangeliet ”är en Guds kraft till frälsning *för var och en som tror*”, säger Paulus. Evangeliet gäller alla människor. Guds nåd i Kristus gäller alla människor. ”Så högt älskade Gud världen” säger Bibeln (Joh. 3:16). Jesus är ”Guds lamm som tar bort *världens* synd” (Joh. 1:29). ”Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för *hela världens*” (1 Joh. 2:2). ”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem” (Rom. 3:23-24). ”Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser” (2 Kor. 5:19).

Vi ser hur tydlig Bibeln är när det gäller sanningen att evangeliet gäller alla människor, hela världen. Jesu Kristi frälsningsverk gäller alla. Inga synder är undantagna, han dog för alla. Därför ger Jesus uppdraget till sina lärjungar: ”Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen” (Mark. 16:15).

Evangeliet är alltså inte begränsat till att bara gälla några få privilegierade. Jesus dog inte bara för enskilda människor eller för en grupp speciellt utvalda. Han dog för alla. Och eftersom han dog för alla finns det fullständig syndaförlåtelse för alla människor.

Utan villkor

Evangeliet är en gåva som räcks åt alla människor utan villkor, utan att det krävs motprestationer. Det ges fritt och för intet, bara av nåd. Lagg märke till att *evangeliet är en gåva*. Frälsningen i Jesus Kristus är en gåva. Det typiska för en gåva är att den ges utan krav på betalning eller ersättning. Om jag gav dig en gåva och samtidigt sa: ”Det här ska du få om du gör något för mig i gengäld” - skulle det då vara en gåva? Nej, när vi ger varandra gåvor väntar vi oss inte att få något tillbaka. Om Gud alltså hade krävt den allra minsta motprestation av oss innan vi fick den här gåvan så hade det inte varit en gåva. Då hade han inte gett oss sin Son utan erbjudit honom på vissa villkor.

Frälsningen, syndernas förlåtelse, det eviga livet - det är en Guds gåva. Bibeln säger: ”Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, *Guds gåva är det*” (Ef. 2:8). ”De står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem” (Rom. 3:24). Vi blir frälsta, förklarade rättfärdiga av nåd, det vill säga utan villkor, utan gärningar, utan den allra minsta prestation från vår sida.

Tron

Var kommer då tron in? Paulus säger ju att evangeliet ”är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror”. Förnuftet vill inte godta att allt är av nåd, utan gärningar eller motprestationer från vår sida. Därför hävdar många att *tron* åtminstone är ett sådant villkor för frälsningen. Utan tro ingen fräls-

ning tänker man. Men tron är inget villkor för frälsningen. Tron är bara den tomma handen som tar emot gåvan. Om en tiggare kommer och ber dig om en gåva säger du inte: "Du ska få den på ett villkor, att du tar emot den." Tiggaren skulle tro att du gjorde narr av honom. Självklart tar han emot gåvan utan att på något sätt se det som ett villkor.

Det är en farlig förfälskning

av evangeliet att göra tron till ett villkor för frälsningen. Ingen människa ska kunna säga: "Gud har nog erbjudit mig frälsning, men på ett villkor som var för svårt för mig." Nej, Gud har inte erbjudit oss frälsning på några villkor. Han räcker fram gåvan och säger: "Var sågod, ta emot den! Jesus Kristus har gjort upp för alla dina synder. Frälsningsverket är fullgjort. Syndernas förlåtelse, liv och salighet

ger jag dig fritt och för intet." Och vi tar emot gåvan och säger: "Gud vare lovad! Gud förlåter mig alla mina synder för Jesu Kristi skull." Det är tron som säger detta. Det är tron som talar så som vi sjunger i en sång: "Jeg er frelst og salig fordi / Sønnen har gjort mig virkelig fri, / fri ifra nøden, dommen og døden, / amen, halleluja!"

Egil Edvardsen

Krön honom nu, Guds Lamm

Text: Matthew Bridges (1800-94), Godfrey Thring (1823-1903); G-B Holgersson
Musik: George J. Elvey (1816-93)

1 Krön ho - nom nu, Guds Lamm, med mång - a kro - nors
2 Krön ho - nom nu, Guds Son, som var när in - tet
3 Krön ho - nom, Li - vets Gud, som dö - den ö - ver -
glans. Hör ge - nom him - lar bru - sar fram den
var. Han blev en män - ni - ska som vi och
vann, och i hans se - ger ock - så vi nu
lov - sång som är hans. Så sjung min själ hans
all vår synd han bar. Vår miss - gär - ning han
tri - um - fe - ra kan. All ä - ra ho - nom
lov, som dö - den för dig led, och hyl - la
tog att vi skul - le få frid. I tro på
giv med tu - sen tung - ors ljud, i e - vig -
ho - nom som din kung för tid och e - vig - het.
Je - sus he - las vi och går från död till liv.
he - ters e - vig - het vår Fräl - sa - re och Gud.

Skandinavisk gemenskap

Under veckohelgen 23-25 mars var det nordisk förbrödring i Virksund några mil norr om Viborg på Jylland i Danmark. Luthersk Mission har där ett alldeles utmärkt lägerställe vackert beläget vid en av Limfjordens vikar. Utomhus blåste kalla vindar men inne hörde vi många fina föredrag som värmdes tron.

Arrangör var norska LBK med hjälp av våra danska vänner. Docent Seth Erlandsson gav oss två givande föredrag. Hans outtröttliga försvar av Bibeln gentemot en bullrande vetenskap är värdefull. Det avgörande är inte människotankar

om Gud utan vad Gud har att säga om oss. Under söndagens föreläsning gav han bl.a. en genomgång av Jesaja 41, ”rättegångskapitlet” där Jesaja visar att Gud är historiens Herre.

Øyvind Edvardsen talade om att se livet som en helig kallelse. Han tog profeten Jesaja till hjälp: *Du är min tjänare, dig har jag utvalt och inte förkastat. Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.* Under söndagen föreläste Øyvind om bönen. Gud

svarar alltid på våra böner och håller alltid sina löften.

Tor Jakob Welde höll ett spännande föredrag över ämnet ”Evangeliet och pietismen”. Han poängterade bl.a. att pietismen uppmuntrade till mer bibelstudium, men istället för ”Vad vill Gud lära oss i det här bibelstället?” blev ofta den viktigaste frågan: ”Vad får det här bibelstället dig att känna?” Guds ords löfte om syndernas förlåtelse var inte lika viktigt som att du *kände* dig förlåten. Pietismen ville ju hjälpa människor till frid, frimodighet och äkta glädje, men när man blev hänvisad till att lita på subjektivitet, på känslor och personliga erfarenheter som inte är någon fast grund, blev konsekvensen ofta förtvivlan och nöd.

Egil Edvardsens undervisning om varför vi inte bör skämmas för evangelium var så klargörande och trösterik att vi väljer att publicera hans föredrag i detta nummer av Bibel och Bekännelse. Av utrymmesskäl är det något förkortat.

Ingvar Adriansson

NYTT FRÅN MARKUSKYRKAN I LJUNGBY:

KONFIRMATION

Otto Eliasson 2 febr

DOP

Eda Emilia Sjö Dahl,
dotter till Sofia och Olle Sjö Dahl,
född 18/2, döpt 16/3

Per Johan,
son till Elin och Johan Söderlind,
född 21/1, döpt 17/3

Försvaret av den kristna tron

Apologetikdag i Göteborg 25 maj

Heliga Trefaldighets församling i Göteborg bjuder in till en eftermiddag om apologetik, det intellektuella försvaret för den kristna tron.

Tid: Lördagen 25 maj 2013, kl 14.00 - 18.00

Plats: Backa Kulturhus, Selma Lagerlöfs torg, Göteborg

Talare: **Stefan Sjöqvist** och **Anders Nissen**.

För mer information, se vår hemsida
<http://goteborg.lbk.cc/>

Herren svarar med barmhärtighet

Då sade Israels barn till HERREN: "Vi har syndat. Gör du med oss det som är rätt inför dina ögon. Men befria oss denna gång." Därefter skaffade de bort ifrån sig de främmande gudarna och tjänade HERREN. Då kunde han inte längre uthärda att se Israels nöd. (Domarboken 10:15,16)

GUD ÄR BARMHÄRTIG. Det finns inte något annat sätt att förklara hans handlande. Gud räddade israeliterna från slaveri i Egypten. Han räddade dem från deras fiender i ett nytt land. Israeliterna i sin tur övergav Herren och slutade tillbe honom. Det hände gång på gång. De inte bara tillbad avgudarna som folket omkring dem hade. De sökte sig till andra länders avgudar för att kunna tillbe dem också, till och med fiendernas falska gudar. De lämnade Herren helt och hållet. Ändå förlät han dem än en gång och befriade dem när de vände tillbaka till honom. Gud är barmhärtig.

Vad skulle det här kunna likna i vår tid? Skulle vi överge Jesus för att be till jungfru Maria, Allah, Buddha, påven, helgon eller rentav oss själva? Vanligtvis är det inte så grovt. Men sanningen att säga sticker vår syndiga natur ibland upp huvudet så högt att vi vill tillbe allt och alla före Gud. Ibland kommer vi på oss själva med att springa efter än det ena, än det andra och tillbe vid girighetens, begärets, nöjenas och egoismens altare. Vi frestas att ta bort Jesus från våra livspussel eller bara låta honom få en liten bit.

Vad svarar Gud på så kränkande handlingar? För Jesus skull har han förbarmande med oss.

Gud har räddat oss från ett liv i mörker och från ett öde som innebär död och helvete. Gång på gång kallar Gud i sin barmhärtighet dig och mig genom sitt Ord. Och vi återvänder för att finna en Gud som förlåter oss alla synder och överträdelser. Det har sin grund i hans barmhärtighet.

Vad annat skulle få en helig Gud att sända en Frälsare till syndiga människovarelser? Herrens barmhärtighet motiverar dig och mig att återvända till honom och prisas, tacka, tjäna och lyda honom. Den får oss att ge honom den tid, uppmärksamhet och de gåvor som han förtjänar.

Tack för att du finns där när vi ropar till dig, Herre. Tack för att du svarar i barmhärtighet. Tack för att du inte håller räkning på mina synder utan tvättar bort dem i Jesu blod. Tack för din barmhärtighet och kärlek till oss varje dag. Vi ser fram emot himlen där vi aldrig ska frestas att tillbe någon annan än dig. Amen.

Alla föredrag och predikningar som hölls under bibelhelgen i Danmark 23-24 mars spelades in och ligger på websidan <http://lbk-media.net>

KANOTLÄGER

Ungdomsgruppen i LBK inbjuder till ett häftigt kanotläger!

NÄR: 1-4 Augusti 2013

VAR: I floden LAGAN, start och mål hemligt!

HUR: Medelst kanot/kajak/gummiflotte/
eka/zorb-boll/annat lämpligt flytetyg

VEM: Alla mellan 13-30 är välkomna!

Information om packning och anmälan kommer inom kort på följande adress: <http://godspan4u.eu>

Dags för anmälan till
Sommarlägret på Hjälmgården
den 10-14 juli.

Lägret inleds 10/7 med körövning 17.30 och välkomsthälsning och kvällsgudstjänst kl 19.00.

Huvudtalare blir pastor Don Patterson från WELS, USA. Han kommer att tala om DEN KRISTNA FAMILJEN och bl.a. besvara frågor om äktenskapet och kristen barnuppfostran.

Lägret avslutas med gudstjänst med HHN och därefter måltid på söndagen den 14/7. Fullständigt program och närmare detaljer kommer att läggas ut på LBKs hemsida, www.lbk.cc

Anmälan till Anna Karlsson,
0372-19068, mob. 070-6693849,
e-post: annaskuriosa@telia.com

Ett missionsprojekt

LBKs systerkyrka i Bulgarien är i juni värd för årets KELK-Europa-möte i Sofia. Kyrkan har drygt 300 medlemmar i tre församlingar. En av dessa församlingar finns i nordvästra hörnet av Bulgarien och består enbart av romer. Denna

församling utgör den mest expansiva delen av Bulgariens lutherska kyrka. Folket där lider av hög arbetslöshet och har det mycket svårt ekonomiskt. Sedan pastorn dog för ett par år sedan är församlingen utan präst, men en ung teologie studerande, Ivo Lazarov, sköter pastorsansvaret med hjälp av Iliyan Itsov, församlingens ordförande. För att Ivo ska bli färdigutbildad snabbare har S:t Johannes församling i Vasa ett par år skickat ett studiebidrag på 250 dollar i månaden till honom. Genom andra ekonomiska åtaganden har Vasaförsamlingen nu svårt att fortsätta med detta viktiga stöd. LBKs damlag har därför beslutat att ta över. Alla som vill hjälpa till kan sätta in pengar på LBKs konto och skriva "damlaget" i meddelandet.

